

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1922 ΚΑΙ 1923

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗ
ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ
ΤΗ 19^η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1924.

Κύριοι Ἐταῖροι,

Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν τὸ ἐθνικώτατον τῶν ἔργων οὕτως ἐρρωμένως ἐπιτελούσης Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας παρέρχεται σήμερον πρὸς ὑμῶν, ἵνα ὑποβάλῃ ὑμῖν τὰ πεπραγμένα ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη 1922 καὶ 1923, ἐν σχέσει κατ' ἐξοχὴν πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον κύκλον τῆς δράσεως αὐτοῦ.

Τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρείας τὸ ἐπιστημονικὸν περιεστράφη κατὰ τὸ 1922, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς καὶ ἐρεῦνας καὶ μελέτας ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ τόπων, οὗ μικρὰ τὰ ἀποτελέσματα ἀποδούσας, διὰ δαπάνης ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ἐξόδων δραχμῶν 38, 526,00, πρὸς ἐκτέλεσιν δώδεκα ἐν ὄλῳ σκαφικῶν ἐργασιῶν, ὧν τὰ πορίσματα ἐν περιλήψει, ἐξηγημένα ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐνεργησάντων ταύτας ἀποστόλων τῆς Ἐταιρείας, μέλλοντα δ' ἐκτενέστερον νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους τούτου, θὰ ἀκούσητε ἀμέσως παρατιθέμενα.

Πρώτη τῶν ἐργασιῶν τούτων εἶνε ἡ ἐνεργουμένη ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἀθήναις διὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ Ἐθνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Π. Καστριώτου κατὰ τὸ *ῶδεῖον τοῦ Περικλέους*. Ἐν ταῦθα αἱ ἐργασίαι κατὰ τὸ 1922 ἦσαν περιορισμέναι, ἐλαχίστου χώρου ἀπομένοντος πρὸς ἐξερεύνησιν. Ἐν ἀρχῇ ἐκαθαρίσθησαν τὰ

ὑπὸ τῶν βροχῶν καλυφθέντα μέρη, εἶτα ἀπεκαλύφθη μικρὸν ἔτι μέρος τοῦ τοίχου τῆς Β. Δ. πλευρᾶς τοῦ οἰκοδομήματος μετὰ μαρμαρίνης ἐπενδύσεως. Ἡρευνήθη καὶ τὸ μέγα πρὸ ἐτῶν ἀποκαλυφθὲν κρηπίδωμα τοῦ προτύλου τοῦ πρὸς τὸ Διονυσιακὸν θέατρον πρὸς εὗρεσιν τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τοῦ ᾠδείου, ἀλλ' οὐδὲν δυστυχῶς ἀπεκαλύφθη. Τὸ πρότυλον ὁμοῦς ἀπεκαλύφθη τελείως.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ εἶνε ἡ γενομένη ἐν **Ἀλυζία τῆς Ἀκαρνανίας** διὰ τοῦ τμηματάρχου τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος κ. Κ. Ῥωμαίου. Ἐκεῖ ἡ ἀνασκαφὴ ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν καὶ ἐξερεύνησιν τῆς Β. καὶ Δ. πλευρᾶς τοῦ ἠρώφου τῆς Ἀλυζίας, πρὸς τελείαν τοῦ μνημείου ἀναπαράστασιν. Ἐξεχωματώθη πολὺς χῶρος, ἀνευρέθησαν πολλὰ τεμάχια μαρμάρων καὶ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη. Τὸ λαμπρότερον εὑρημα εἶνε τὸ ἀκρωτήριον τῆς Β. Δ. γωνίας, ἰδιορρυθμῶς ἐξειργασμένον. Ὁ αἰτὸς δηλ. ὁ κατέχων τὸ μέσον τοῦ ἀνθεμοειδοῦς κοσμήματος συμπλέκεται μετὰ ὄψεως ἀνέροποντος ἐπὶ τῆς πτέρυγος αὐτοῦ. Κατὰ τὴν Β. πλευρὰν ἡ ἐργασία περιορίσθη εἰς μικροτέραν ἔκτασιν, ἀνευρέθησαν ὁμοῦς καὶ ἐδῶ ἀρκετὰ μάρμαρα. Τὸ κυριώτατον πόρισμα τῆς ἐρεύνης εἶνε, ὅτι καθωρίσθη πλέον τὸ σχῆμα τοῦ βωμοειδοῦς τούτου μνημείου, ἀχθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ μελέτης εἰς ἀρκούντως ἱκανοποιητικὸν πέρασ.

Τρίτη κατὰ σειρὰν ἀνασκαφὴ εἶνε ἡ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἐν **Ἐπιδαύρῳ** κατὰ τὸ Ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ διὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Καββαδία συνεχιζομένη. Ἐκεῖ ἀπεκαλύφθη εἰς τὴν ἐτέραν τῶν πλευρῶν τοῦ τῶν Ἀντωνίνων οἰκοδομήματος μεγάλη στοά, ἐξ ἧς εἰσέρχεται τις εἰς μεγάλην αἴθουσαν ἢ αὐλὴν κεντρικὴν μετὰ ὠραίου μωσαϊκοῦ. Πέραν ταύτης καὶ ἄλλα διαμερίσματα, ὧν δύο ἐφάνησαν, ὅτι ἦσαν διὰ θερμὰ λουτρά. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο φαίνεται, ὅτι εἶνε τὸ «λουτρὸν Ἀσκληπιοῦ» τοῦ Πανσανίου. Ἐπειτα ἠρευνήθη καὶ ἡ Β. Α. γωνία τοῦ Ἱεροῦ, ἔνθα ἕτερον Ῥωμαϊκὸν οἰκοδόμημα. Ἦδη ἀπεδείχθη καὶ τοῦτο ἔχον ὑπόκαυστα πλὴν

τῆς μεγάλης αἰθούσης, εἶνε δὲ ὅμοιον τὴν τε διάταξιν καὶ τὸν προορισμὸν τῷ λουτρῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, μικρότερον ὅμως πολὺ καὶ ὑστερότερον ἐκτισμένον ἐπὶ παλαιοῦ στωϊκοῦ οἰκοδομήματος μήκους 63 μ. καὶ πλ. $31\frac{1}{2}$, μετὰ 32 Δωρικῶν κίωνων καὶ μετὰ σειρὰς Ἰωνικῶν ἔσωθεν. Εἰς τὸ βάθος δωμάτια καὶ ὀπισθεν αὐτῆ μετὰ στοᾶς πέριξ καὶ δωματίων. Φαίνεται ὅτι εἶνε ἢ «λιθίνα κλισία» ἢ «μεγαλακλισία» τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἱαμάτων, ἔνθα κατέλυον οἱ ἀσθενεῖς, πρὶν ἢ κατακλιθῶσιν ἐν τῷ Ἀβάτῳ, ἔνθα ὁ Ἀσκληπιὸς ἐμφανιζόμενος νυκτὸς ἐθεράπευεν αὐτούς. Ἀκόμη ἐγένετο σκαφικὴ ἐργασία κατὰ τὸ Δ. τοῦ Ἱεροῦ, πρὸς Β. τοῦ Σταδίου, ὅπου τὸ γνωστὸν παράδοξον φρέαρ. Τοῦτο ἐδείχθη ἐκ τῆς κατασκευῆς, ὅτι δὲν ἐχρησίμεισε πρὸς ἀντλησιν ὕδατος, ἀλλ' ἦτο φρέαρ πηγῆς, τοῦ ὕδατος ῥέοντος διὰ κρουνῶν ἀπὸ τῶν τοίχων τοῦ οἰκοδομήματος, τῶν αἰρομένων ὑπὲρ τὸ ἔδαφος τοῦ στομίου μέχρι τῆς ἐπιστεγάσεως αὐτοῦ. Τὸ φρέαρ τοῦτο δύναται νὰ ταῦτισθῇ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ἱερῷ κρήνην, τὴν κατὰ Πausanίαν, «τῷ τε ὀρόφῳ καὶ κόσμῳ τῷ λοιπῷ θέας ἀξίαν».

Τετάρτη σκαφικὴ ἐργασία εἶνε ἡ γενομένη ἐν **Ἐφέσῳ** τῇ παλαιᾷ καὶ ἐν τοῖς ἔρειπίοις τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ὑπὸ τοῦ καὶ πέρυσιν ἐκεῖ ἐργασθέντος ἐφόρου κ. Γ. Σωτηρίου. Ἐσκόπει δ' αὕτη 1) τὸν προσδιορισμὸν τοῦ σχήματος τοῦ ναοῦ, 2) τὸν καθορισμὸν τοῦ τάφου τοῦ Θεολόγου. Ὁ σκοπὸς κατ' ἄμφω ἐπέτυχεν. Ὁ ναὸς ἦτο βασιλικῆ τύπου ἐλευθέρου σταυροῦ μετὰ πέντε τρούλλων, ἀνεχομένων ὑπὸ 12 πεσσῶν. Καὶ τὰ ἀνευρεθέντα εἰς βάθος τεσσάρων μέτρων θεμέλια τοῦ ναοῦ εἶνε σπουδαιόταται διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ διὰ τὴν τότε τοιχοδομίαν. Πλὴν τούτου ὅμως προσδιωρίσθη ἀσφαλῶς ὁ τάφος τοῦ Θεολόγου, ὅπερ καὶ τὸ κυριώτατον τῶν τοῦ ἔτους τούτου σκαφῶν. Κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἴχομεν σταματήσει πρὸς τῆς καθόδου εἰς κρύπτην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. Ἦδη ἐγνώσθη καὶ τῆς κρύπτῃς τὸ ἐσωτερικόν, ὑπὸ τὸ ἰδιόρρυθμον κατασκεύασμα τὸ ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ

μεσαίου τρούλλου, ἡμικυκλικὸν πρὸς Α. καὶ τετράγωνον πρὸς τὰς λοιπὰς πλευράς.

Ἐκ τοῦ δαπέδου τοῦ ναοῦ διὰ δύο βαθμίδων ὀδηγεῖται τις εἰς πολυτελὲς ψηφιδωτὸν μέρος. Ἐν τῷ μέσῳ τούτου σταυροειδῆς χώρος, κατὰ τὸ μέσον τῆς Α. κεραίας τοῦ ὁποίου ἀνευρέθη τετράγωνος ὀπῆ ἄγουσα εἰς μικρὰν ὑπόγειον κρύπτην. Πρὸς Δ. τοῦ σταυροῦ καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ τέσσαρες κτισταὶ βάσεις ἀνεῖχον κιβώριον στεγάζον τὸν τάφον, σαρκοφάγον βεβαίως συληθεῖσαν. Πλὴν τοῦ μασωλείου τοῦ Θεολόγου ἀνευρέθη καὶ ἕτερον διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς κεραίας τοῦ ναοῦ πρὸς Α. μεθ' ἑνὸς ἀρχικοῦ τάφου μαρμαρίνου μετ' ἀναγλύφων καὶ δύο ὑπὸ τὸ δάπεδον σαρκοφάγων πωρίνων πλήρων ὀστῶν. Ἴσως κατὰ τμήμα ἐπιγραφῆς εἶνε τάφος ἐπισήμου τινὸς Πατριάρχου. Εὐρήματα ὑπῆρξαν ἀξιολογώτατα, ἰδιάζοντα χαλκᾶ σκευή, ἀφιερώματα ἴσως ποικίλα ὑάλινα ἀγγεῖα, ὡς καὶ πλῆθος Βυζαντιακῶν ἀγγείων καὶ πολυχρῶμων πλακιδίων, τμήματα ψηφιδωτὰ καὶ τοιχογραφιῶν, ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων, γλυπτὰ κλπ. Πάντα ταῦτα κατετέθησαν ἐν καταρτισθείσῃ προχειρῶς συλλογῇ.

Πέμπτη ἐργασία τῆς Ἑταιρείας εἶνε ἡ ἐνεργηθεῖσα ἐν **Θήβαις** περὶ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Κάδμου ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων κ. Ἄντ. Κεραμοπούλου. Ἡ ἔρευνα ἐγένετο πρὸς Δ. τῆς παλαιότερας ἀνασκαφῆς ἐν συνεχείᾳ. Ἐκεῖ ἀνευρέθη λείψανον τοίχου δύο μέτρων βάρους, ἐκτισμένον κατὰ τρόπον παρεμφερῆ πρὸς τοὺς τοίχους τῶν ἀνακτόρων. Σφίζεται δυστυχῶς μόνον ἐπὶ μήκους 0,80 βαίνων ἀπὸ Β. πρὸς Ν., ἀλλ' ἡ σημασία αὐτοῦ εἶνε μεγίστη καὶ ἄγεται τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τὸ λείψανον τοῦ τοίχου ἐκείνου ἀνήκει εἰς τὸν περίβολον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀνακτόρου. Ἐν τοῖς κεινημένοις χώμασι τοῖς ἔξω τοῦ τοίχου τούτου ἀνευρέθησαν παντοῖα ὄστρακα, προμυκηναϊκὰ, μινύεια, μυκηναϊκὰ, σκύφου Κορινθιακοῦ, πινακίων κεκοσμημένων διὰ λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος κλπ., οὐδὲν ὅμως θραῦσμα γεωμετρικόν. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἔρευνα ἐν ἀμέσῳ συναφείᾳ πρὸς τὸ ἀνάκτορον.

Ἐκεῖ εἶχεν εὐρεθῆ διαμέρισμα μετὰ διαδρομοῦ καὶ δωματίων διαφόρου μεγέθους, ἐν τισι τῶν ὁποίων εἶχον εὐρεθῆ πολλὰ κοσμήματα γυναικῶν. Ἴσως τοῦτο τὸ μέρος ἦτο ὁ γυναικῶν προσιτὸς καὶ ἄλλοθεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ μεγάρου διὰ τοῦ διαδρομοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ ἦτο ἀποθήκη ἀγγείων μυκηναϊκῶν ἑτεροστόμων μεγάλων, ὧν 30 φέρουσι γραπτὰς ἐπιγραφὰς Μυκηναϊκὰς ἢ περὶ πᾶσαν τὴν κοιλίαν ἢ ἐπὶ θάτερα τοῦ ὄμου. Αὐστηγῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρακολουθηθῆ ὁλόκληρος ὁ δυτικὸς τοῖχος. Ἡ γραμμὴ αὐτοῦ εἶνε κατεστραμμένη καὶ ἐπικεκαλυμμένη διὰ ζωμάτων χρόνων Τουρκικῶν περιεχόντων ἄλλων μὲν ὄστρακα καὶ μικρὰν Μυκηναϊκὴν πηλίνην τράπεζαν, ἄλλων δὲ ἄλλα Τουρκικὰ σκεύη καὶ κατασκευάσματα.

Ἐκτὴ ἀνασκαφὴ καὶ αὕτη ἐν Θήβαις γενομένη, εἶνε ἡ ἐκτελεσθεῖσα διὰ τοῦ Ἐφόρου ἀρχαιοτήτων κ. Γ. Σωτηρίου ἐν τῷ Βυζαντιακῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Τὸ ἀνασκαφὲν μνημεῖον κεῖται κατὰ τὴν Ν. πλευρὰν τῆς Καδμείας. Ἐν τῷ χώρῳ ἐκείνῳ ἔκειτο μικρὸν παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ὀνομασθὲν οὕτως ἀπὸ παρερμηνείας Βυζαντιακῆς ἐπιγραφῆς, ἐφ' ἧς τὸ ὄνομα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐτιμᾶτο ὁ ναός, ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Κανδιδάτου Βασιλείου ἐπὶ Βασιλείου Α' τοῦ Μακεδόνα τῷ 872 μ. Χ. Κατὰ τὸ 1922 ἐγένετο διὰ τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας συνέχεια τῆς ἐρεῦνης, ἀρξάμενης τῷ 1921 δαπάνῃ τοῦ Σ. ὑπουργείου. Ἡ ἐρευνα ἦτο δυσχερὴς διὰ τε τὴν ἐγγὺς ὁδὸν καὶ τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὴν εἰς 4 μέτρα ἐξικνουμένην ἐπιχωμάτωσιν. Ἐκ ταύτης ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ νῦν παρεκκλήσιον ἦτο τὸ ἀνώτατον τμήμα τοῦ ὑπάρχοντος ὀρθογωνίου μονοκλίτου κτίσματος, διαιρουμένου εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ Α. ὁ νάρθηξ. Ἡ στέγη τοῦ ναῦδριου ἦτο καμαροειδής, τὸ δὲ δάπεδον ἐκόσμηι ψηφιδωτὸν ἐκ ποικιλοσχημῶν καὶ πολυχρῶμων πλακιδίων μετὰ γεωμετρικῶν σχημάτων. Ἀνευρέθησαν καὶ τμήματα τοιχογραφιῶν καὶ Βυζαντιακῶν διακοσμήσεων δηλωτικὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ πλούτου τῆς διακοσμήσεως τοῦ ναῦδριου. Ὅμοίως ἀνευρέθησαν πάντα τὰ τεμάχια τοῦ μαρμαρίνου

τέμπλου μετὰ πλουσίας διακοσμήσεως, δεικνύοντα τὴν πολυτελεῆ διάταξιν καὶ διακόσμησιν αὐτοῦ, παρουσιαζομένου ὡς ζωηρᾶς εἰκόνας ἡγεμονικοῦ παρεκκλησίου, δυναμένου νὰ δώσῃ σαφεῆ ἰδέαν τῶν ἀνακτορικῶν παρεκκλησίων τοῦ Βυζαντίου, ὧν μίμησις τοῦτο, ἐγγὺς ἴσως κείμενον τοῦ μεγάρου τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ Κανδιδάτου. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως τῶν ἐν τῷ ναυδρίῳ εἶνε οἱ κατὰ τὴν Ν. πλευρὰν ὑπόγειοι καὶ καμαρωτοὶ τάφοι. Τούτων μεγαλοπρεπεστέρα εἶνε μαρμαρίνη σαρκοφάγος μετὰ γλυφῶν κατὰ τὴν βᾶσιν καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς, ἴσως ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ κτίτορος τοῦ ναοῦ.

Ἐβδόμη ἀνασκαφὴ ἐνηργήθη ἐν *Κλαζομεναῖς* ὡς καὶ κατὰ τὸ 1922 ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἀρχαιοτήτων κ. Γ. Π. Οἰκονόμου ἐπεκταθείσης τῆς ἐρεύνης τοῦ ἐν θέσει Μοναστηράκια ἀρχαίου νεκροταφείου πρὸς τὰ Ν. Δ. τῆς τοῦ 1921 εὐτυχεστάτης ἐργασίας. Ἐκεῖ ἀπεκαλύφθησαν πολλαὶ πῆλιναι σαρκοφάγοι, πίθοι, τάφοι καλυβῖται ἐκ κεραμίδων, ἄλλοι ἀπλοὶ λακκοειδεῖς ὡς καὶ τάφοι ἐξ ἀμφορέων. Τὰ χεῖλη τῶν τεσσαράκοντα περίπου σαρκοφάγων ἦσαν διακεκοσμημένα, ὅπως καὶ τὰ τοῦ 1921, μία δὲ τούτων μετὰ σαγματοειδοῦς πηλίνου ἐπικαλύμματος εἶχε πλουσιωτέραν τὴν διακόσμησιν μετὰ λευκῶν μορφῶν ἐπὶ μέλανος ἐδάφους. Καὶ κατὰ τὸ 1922 τὸ πολὺ διαφέρον εἶχεν ἡ ποικιλία τῶν ἀγγείων, τῶν τε ἀκεραίων καὶ τῶν εἰς ὄστρακα περιωθέντων, ἅτινα πάντα παρέχουσι διδακτικωτάτην εἰκόνα τῆς ἐν Κλαζομεναῖς κεραμικῆς τέχνης, μεμαρτυρημένης οὕτως αὐθεντικῶς καὶ ἀριτίως.

Ὀγδόη ἀνασκαφικὴ ἐργασία ἔρχεται ἡ τῆς *Κραννῶνος* διὰ τοῦ Ἐφόρου κ. Ἀ. Ἀρβανιτοπούλου. Ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ὁ κ. Ἐφορος, ἀναφέρων ὅς ἔχει ἐλπίδας περὶ τῶν ἐν Κραννῶνι ἀρχαιοτήτων καὶ ἀναγράφων τὰ κατὰ τὴν θέσιν τῆς Κραννῶνος, ἀναφέρει ὅτι εὗρε δυσχερείας ἐξαιρετικὰς εἰς ἐπιτέλεισιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν ἀφόρητον καύσωνα καὶ διὰ τὸ σκληρότατον ἐκ πολυμήνου ἀνομβρίας ἔδαφος καὶ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν. Μετὰ τρεῖς ὄλας ἀποπέρας μόνον κατὰ Ὀκτώβριον

ειργάσθη καὶ πάλιν ὑπὸ τὰς χειρίστας τῶν συνθηκῶν διὰ τὰς μεταπτώσεις τὰς ἀτμοσφαιρικός. Καὶ ὁμως τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε λόγου ἄξιον. Ἐπὶ ὑψώματος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει ἀνεῦρεν ἐκτεταμένον σωρὸν ἀμόρφων ἐρειπίων ἀνηκόντων ἐμφανῶς εἰς ἱερὸν σημαντικόν. Ἐξευρεθέντων θραυσμάτων πηλίνων ἀγαλατίων, τμηματίων ἐπιγραφῶν, μικρῶν χαλκωμάτων, βάθρων καὶ στηλῶν ἐξ ἀναθημάτων, φαίνεται, ὅτι οὗτος εἶνε ὁ ναὸς τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς. Περὶ τὴν θέσιν ἐκείνην ἐν τῇ καλλιεργίᾳ ἀνευρίσκοντο ὑπὸ τῶν χωρικῶν χαλκᾶ εὐμεγέθη ἀγάλματα, χαλκᾶ μέλη δοράτων καὶ βέλη ἐξ ἀναθημάτων, τροπαίων, δεκατῶν, λαφύρων κ. τ. τ. Ἐδοκιμάσθησαν δὲ διὰ σκαφῶν καὶ τύμβοι τῶν μικροτέρων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν κρυπτομένων τάφων, ἐκ δὲ τῆς δοκιμῆς ταύτης ἐδείχθη, ὅτι ἐν τῷ παρόντι δύο τῶν προχείρως δοκιμασθέντων περικλείουσι θολωτοὺς τάφους.

Ἐνάτη ἐργασία ἐγένετο ἐν *Λεύκτροις τῆς Θεσπικῆς* διὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἀναστυλώσεως ἀρχαίων μνημείων κ. Ἀν. Κ. Ὁρλάνδου πρὸς ἀναστύλωσιν τοῦ ἐκεῖ τροπαίου τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης, τοῦ τροπαίου τοῦ Ἐπαμεινώνδου, ἔξωθεν τοῦ χωρίου Παραπούγγια. Τῆς ἀναστυλώσεως προηγήθη ἀνασκαφή πρὸς ἔκκωσιν τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν, καταμέτρησιν καὶ σχεδιασμὸν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν θεμελίων. Θεμέλια ὁμως δυστυχῶς δὲν ἀνευρέθησαν, διότι φαίνεται, ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶχε σκαφή τὸ μέρος. Ἐκ τῶν εὐρεθέντων τεμαχίων ἐβεβαιώθη ὅτι τὰ μέρη τοῦ μνημείου ἦσαν πέντε, ἤτοι τὰ θεμέλια, μία κυλινδρική βάσις, χθισμαλὸν γείσον, εἷς κόλουρος κῶνος ὀκτῶ τεμαχίων, ὧν ἕκαστον φέρει ἀνάγλυπτον μόνον στρογγύλην ἀσπίδα καὶ πέμπτον τὸ ὁμοίωμα τοῦ ὀπλίτου, ὅπερ εἰσῆρχετο εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κολούρου κῶνου καταλειπομένην ἄνω ὀπήν. Τοῦ ὁμοιώματος οὐδὲν σφίζεται, τῶν λοιπῶν μέρη διάφορα ἐν καλῇ ὀπωσδήποτε καταστάσει. Ἡ συμπλήρωσις δὲ καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀναστυλώσεως ἐματαιώθη δυστυχῶς ὑπὸ τῶν συνεχῶν βροχῶν. Ἐκ τῶν περιωθέντων τεμαχίων ἐξηκριβώθη ὅτι τὸ τροπαίον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἔργον τοῦ α' ἡμίσεος τοῦ 4^{ου}

π. Χ. αἰῶνος, ἀλλὰ κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον αἰῶνα μεταγενέστερον, κατασκευασθὲν κατὰ τοὺς Ἑλληνιστικοὺς ἢ, τὸ πολὺ, τοὺς Αὐγουστειοὺς χρόνους.

Δέκατον ἔργον τῆς Ἑταιρείας εἶνε ἡ συνέχεια τῆς ἐν *Νικοπόλει* ἀνασκαφῆς διὰ τοῦ Ἐφόρου κ. Ἄ. Θ. Φιλαδελφέως. Ἐκεῖ ἠρευνήθη τὸ κατὰ τὸ 1921 ἀποκαλυφθὲν μέγα καὶ πολυτελὲς χριστιανικὸν ἴδρυμα. Ἀνευρέθη ὁλόκληρος ἡ εἴσοδος, ἐν δὲ τῷ πλακοστρώτῳ προδόμῳ ἐφάνησαν πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, πρὸς Β. δὲ ὑπογεία κρύπτη, ἐν ἧ ὅστᾳ καὶ σιδηρᾷ θάβδος. Πρὸς τῆς πύλης τῆς εἰσόδου μικρὸν παρεκκλήσιον μετὰ ψηφιδωτοῦ θαυμασίου δαπέδου περιλαμβάνοντος πολλὰς ἀλληγορικὰς παραστάσεις. Τὸ ψηφιδωτὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ τῆς Βασιλικῆς τοῦ Δουμετίου, τῶν αὐτῶν πρὸς ταύτην χρόνων, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἡ ὅλη κατασκευή. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κτιρίου ὑπάρχει λουτήρ. Ἰδρυτῆς τοῦ οἰκοδομήματος ἦτο ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀλκίσων κατὰ τὴν ψηφιδωτὴν ἐπιγραφὴν τῆς αὐλῆς τῆς αἰθούσης τοῦ κτιρίου. Ἐν τοῖς χώμασιν ἀνευρέθησαν χαλκαῖ ἀλύσεις, κοσμήματα χαλκᾶ Βυζαντικά, ἀρχιτεκτονικὰ μαρμάρινα μέλη. Ἀξιολογώτατον τῶν τεμαχίων εἶνε μέγα μαρμάρινον ὑπέρθυρον ἀνευρεθὲν ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ Χουσεῖν Πασᾶ, φέρον διακόσμησιν πλουσιωτάτην καὶ ἐπιγραφὴν τεθραυσμένην πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ἐνδεκάτη ἐργασία τῆς Ἑταιρείας εἶνε ἡ ἐκτελεσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἔρευνα καὶ μελέτη ἐν *Σίφνῳ* πρὸς συνεχισμὸν τῆς περὶ τῶν νησιωτικῶν Πύργων ἄλλοτε, κατὰ τὸ 1915, γενομένης τοιαύτης μελέτης, ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν κατὰ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ ἁγ. Νικήτα. Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ταύτης ἀσχοληθεὶς περισσότερον ἠρεύνησα τὰ διάφορα διαμερίσματα αὐτῆς, ἐξ ὧν ἐξηκριβώθη τὸ σχῆμα τοῦ ὅλου, τετραγωνικὸν ἐπίμηκες, διασφζόμενον κατὰ τὴν πρὸς Β. καὶ Ν. πλευρὰν, κατεστραμμένον δὲ ἐπὶ μέρος κατὰ τὴν Ἀ. καὶ ἐντελῶς κατὰ τὴν Δ. Ἡ Β. πλευρὰ περιλαμβάνει τρία διαμερίσματα, ἐν εἴδει οἰκημάτων ἔσωθεν, τοσοῦτα δὲ καὶ ἡ Ν. Τὸ τεῖχος ἐξ ὀγκωδῶν λί-

θων ἀνεξεργάστων εἰς τὴν ἔξωθεν ὄψιν, σφίζεται εἰς ὕψος 2-3 μέτρων ἐνιαχοῦ. Ἡ ἔσωθεν ὄψις αὐτοῦ εἶνε ἐκτισμένη ὡς καὶ ἡ τῶν διαφόρων διαμερισμάτων διὰ λίθων μικροτέρων ἐξεργασμένων. Κατὰ τὸ Δ. ἄκρον τῆς Ν. πλευρᾶς ὑπάρχει τετραγωνικὸν ἀνοιγμα μέγα μετὰ διπλοῦ τοίχου, ἔχον κάθοδον κλιμακωτὴν, φαίνεται δέ, ὅτι ἐχρησίμευεν ὡς δεξαμενὴ. Μεταξὺ τοῦ Β. καὶ τοῦ Ν. διαμερίσματος ἐρευνηθῆσαν ἀνεῦρον βάσιν ἀρχαίου μεγάλου βωμοῦ κατεστραμμένην τὸ πλεῖστον, ἧς προφανὲς τὸ σχῆμα ἀγνωστος ὅμως ἢ θεότης, εἰς ἣν ἦτο ἀφιερωμένος. Τὰ λείψανα αὐτοῦ ἔχουσι μῆκος 3, 30, ὅμοιον δὲ καὶ τὸ πλάτος, εἶνε δὲ ἰδρυμένα ἐπὶ κεχαραγμένου κάτω τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ θεμελιούται. Ἐν τοῖς διαμερίσμασι τοῦ τείχους ἀνευρέθησαν τεμάχια ἀρχαίων ἀγγείων διαφόρων χρόνων, ὅμοια πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις πύργοις. Πέραν τῆς ἀκροπόλεως ταύτης καὶ πρὸς Ἀ. αὐτῆς ἀνεῦρον καὶ ἄλλον πύργον ἐκ τῶν ἐρευνηθέντων τῷ 1915. Πλὴν τούτου ἐσημείωσα καὶ τὴν εὔρεσιν καὶ δευτέρου εἰς θέσιν Καμπαναριῶ καὶ τρίτου εἰς θέσιν Παρασκευῆς πετάλι καὶ τετάρτου εἰς θέσιν Ῥαχαμὸς πρὸς τὰ Ν. τῆς νήσου· οὕτω δὲ ἐν συνόλῳ εἰς τὸ δίκτυον τῶν πύργων, οὓς ἔδειξα ἄλλοτε 33 προστίθενται 4 νέοι. Μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἠρεύνησα καὶ ἓνα τῶν πληρέστερον σφζομένων πύργων, τὸν τοῦ ἀγ. Δημητρίου τῶν Ἐξαμπέλων. Οὗτος σφίζεται παρὰ τὴν ἄνω κόμην εἰς ὕψος 4, 55 πρὸς Β. μετὰ διαμέτρου 10, 30, κατεσκευασμένος ἐκ πρασίνου σχιστολίθου, ἔχει δὲ ἀψιδωτὴν τὴν θύραν καὶ πολὺν χαμηλὴν Δυστυχῶς, ἐν ᾗ ἔξωθεν διατηρεῖται εἰς ἀρίστην θέσιν, ἔσωθεν ὑπέστη πολλὰς τὰς μετατροπὰς καταστραφέντων τῶν διαμερισμάτων καὶ τῆς κλίμακος αὐτοῦ. Καὶ ἐδῶ εὐρέθησαν ἀγγεῖα ὅμοια τοῖς τῶν ἄλλων πύργων εἰς θραύσματα. Καὶ εἰς τὸν παρὰ τὸν Ἀμπουρδέτην πύργον τὰ αὐτὰ παρατηρήθησαν κατὰ τὸ Β. τῆς νήσου. Ἐκεῖ μάλιστα καὶ ἔξωθεν αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ πλήρης ἀρχαῖος συνοικισμός. Ἀκόμη ἐκ τῆς τοῦ ἔτους τούτου μελέτης κατεδείχθη ὅτι οἱ πύργοι οὗτοι πάντες ἐσχετίζοντο πρὸς τὰς ἀκροπόλεις τὰς τρεῖς, τοῦ Κάστρου, τοῦ ἀγ. Ἀνδρέου καὶ τοῦ

ἀγ. Νικήτα, αἱ δὲ τρεῖς ἀκροπόλεις συνεδέοντο διὰ τὴν μακρόθεν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς νήσου, ἔνθα ἡ μονὴ τοῦ προφήτου Ἡλίου, ἔνθα εὑρον τὰς βάσεις παναρχαίου οἰκοδομήματος. Πλὴν τῆς ἐργασίας ταύτης ὅτε ἐπεσκέφθην τὴν καταρτισθεῖσαν ὑπ' ἐμοῦ συλλογὴν πρὸς κατάθεσιν τῶν νέων εὐρημάτων οὐδὲν εὑρον εἰς τὴν θέσιν του καὶ τὸν κατάλογον ἔτι αὐτῆς ἀνύπαρκτον· διὸ ἐτακτοποιήσα καὶ ἠρίθμησα τὰ πάντα καὶ νέον κατάλογον εἰς διπλοῦν κατήρτισα, οὗ τὸ ἕτερον ἀντίγραφον ὑποβληθήσεται τῷ Σ. ὑπουργεῖφ

Τελευταία ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐγένετο ἐν Ὁρωπῷ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐπιγραφικοῦ Μουσείου κ. Β. Λεονάρδου. Ἡ ἐκεῖ ἐργασία διεξήχθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ διαρρέοντος τὸ ἱερὸν χειμάρρου. Πρὸς Ν. τῆς δυσμικῆς πομπικῆς ὁδοῦ ἀπεκαλύφθη οἰκοδόμημα ὀκτώ που τετραγωνικῶν μέτρων. Κάτωθεν τούτου, εἰς βάθος 1, 50 ἀπεκαλύφθησαν θεμέλια ἀρχαιότερου κτίσματος ἐξ ὀγκολίθων ὀρθοστατῶν. Πρὸς Δ. ἐνὸς τῶν τοίχων τοῦ κτίσματος τούτου εὐρέθησαν δύο λύχνοι, ὧν ὁ ἕτερος ἐν τῷ κέντρῳ διάκενος, ἵνα ἐμβάλληται ἐπὶ λυχνοστάτου, ὁ δ' ἄλλος ἔφερε συμφυῆ τὸν λυχνόχον. Πρὸς Δ. δ' ἑτέρου τοίχου μικροῦ τοῦ τετραπλεύρου κτίσματος ἠυρέθη σιδηρᾶ ἐσχάρα τετράπους καὶ δίωτος. Πρὸς Ν. τοῦ κτίσματος τούτου ἐφάνη ἐπικαρσίως τῆς κλιτύος τοῦ ὄρους ἀντηρῖς ἰσχυρὰ ὀγκολίθων τριῶν δόμων, ἕνεκα τῆς ἀποτομωτέρας ὑψώσεως τοῦ ἐδάφους. Αὕτη ἀπετέλει ἅμα τὸν νότιον τοῖχον τριῶν μικρῶν χώρων. Τούτων ὁ ἀνατολικὸς προώριστο διὰ λουτρικὴν λεκάνην. Ἐν αὐτῷ πηλίνῃ πύελος ἰδιορρυθμῶς διεσκευασμένη χάριν τοῦ χρωμένου τῷ λουτρῷ τούτῳ πρὸς θεραπείαν. Πρὸς νότον δὲ τῆς ἀντηρίδος κεῖνται καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα, μετὰ ἐπικονιάσεως φερούσης ἐπίχριμα ἐρυθρὸν καὶ πράσινον, τὰ ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἐρεύνης γνωστά. Νομίσματα ἠυρέθησαν ἐφέτος 51, παραδοθέντα εἰς τὸ Σ. ὑπουργεῖον.

Αὕτη εἶνε ἡ ἐργασία τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὸ 1922 ἡ σχετιζομένη πρὸς τὴν ἀνεύρεσιν δι' ἀνασκαφῆς καὶ μελέτην καὶ ἔρευναν

τῶν ἀρχαίων μνημείων. Ἐπιθυμοῦν δὲ τὸ Συμβούλιον νὰ προσελκύσῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς ἀρχαιότητας καὶ τὸν ἀρχαῖον βίον, καταστήσῃ δὲ τὴν γνῶσιν τούτων προσιτὴν κατὰ τρόπον εὐχάριστον καὶ εἰς τοὺς μὴ εἰδικοὺς περὶ τὰ ἀρχαῖα, κατήρτισε διαλέξεις ἀρχαιολογικὰς ἐν τακτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ τῆς ἑβδομάδος, αἵτινες ἔσχον πλήρη ἐπιτυχίαν. Ἐγένοντο ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ μετὰ πλουσίας σειρᾶς προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων, ὧν σχηματίζει συλλογὴν καὶ οὕτω παρήλασαν πρὸ πυκνοτάτου φιλαρχαίων ἀκροατηρίου μετ' ἀφοσιώσεως παρακολουθήσαντος τὰς διαλέξεις ταύτας, ἐν εἴδει περιηγήσεως ἀνὰ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τῆς Ἑλλάδος τόπους, τὸ Ἅγιον ὄρος καὶ αἱ τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ αἱ τῆς Ἀρκαδίας εἰς 2 διαλέξεις ἀρχαιότητες, οἱ Δελφοὶ εἰς τρεῖς διαλέξεις καὶ ἡ Ἐλευσίς, ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ἡ Κνωσὸς, ἡ Κύπρος καὶ ὁ Μυστράς μετὰ τοῦ Γερακίου, ἡ Ὀλυμπία εἰς δύο διαλέξεις, ὁ Πειραιεὺς ὁ ἀρχαῖος, ἡ Πέργαμος μετὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτῆς εἰς δύο διαλέξεις καὶ τελευταῖον ἡ Ῥόδος. Πλὴν τῶν διαλέξεων εἶχομεν καὶ δύο ἀνακοινώσεις ἐπιστημονικὰς τὴν τοῦ κ. Σωτηρίου περὶ Ἐφέσου καὶ τὴν περὶ Νύσης τοῦ κ. Κουρουνιώτου

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ δημοσιεύματα τῆς Ἐταιρείας, τὸ συμβούλιον κατώρθωσε νὰ ἐκτυπώσῃ εἰς ἓν τεῦχος τὰ Πρακτικὰ τῶν ἐτῶν 1916, 17, 18, καὶ 19. Πρὸς τούτοις ἤρξατο ἐκτυπομένη καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ μελέτη «περὶ ἀποτυμπανισμοῦ» τοῦ κ. Ἀ. Κεραμοπούλου, ἐξηκολούθησε δὲ καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρείας ἐπλουτίσθη καὶ πάλιν δι' ἀρκετῶν δωρεῶν καὶ δι' ἀγορᾶς τόμων 139 ἀξίας δρ. 4,256, 80. Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε τὰ τοῦ ἔτους 1922.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1923 τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρείας τὸ ἐπιστημονικὸν ἀνεκόπη, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον καὶ τῶν παλαιότερων ἀνασκαφῶν καὶ ἐρευνῶν συνεχισμὸν εἶχεν ἀποφασίσαι καὶ νέων τὴν ἔναρξιν εἶχεν ὀρίσει. Ἄλλ' οὔτε καὶ διαλέξεις καὶ ἀνακοινώσεις διὰ τὸν

αὐτὸν λόγον ἐγένοντο. Παρὰ τὴν ἀπραξίαν ὁμως ταύτην τὴν ἀκουσίαν ἠδυνήθη νὰ ἐκδώσῃ εἰς ἴδιον τεῦχος τὰ Πρακτικά τοῦ 1920 ὡς καὶ τοῦ 1921, νὰ φέρῃ δὲ εἰς πέρας καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς μελέτης «Περὶ ἀποτυμπανισμοῦ» τοῦ κ. Ἀ. Κεραμοπούλου, νὰ συνεχίσῃ δὲ καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐνταῦθα γενόμενοι τοῦ λόγου ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τὰς γενομένας ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν διαρρεῦσασαν τριετίαν ἐργασίας, τὸ μὲν πρὸς ῥύθμισιν καταλληλοτέραν, τὸ δὲ πρὸς καθαρισμόν καὶ καλλωπισμόν. Οὕτως ἤρθη ἀπὸ τοῦ μέσου τὸ ἀσχημίζον τὸν μέγαν πρὸ τῆς βιβλιοθήκης διάδρομον ἰδιαιτέρον ἐκεῖνο γνωστὸν ὑελόφρακτον διάφραγμα, ἐχωρίσθη εἰς δύο τὸ μέγα δωμάτιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου, ὥστε νὰ κατασκευασθῇ ἰδιαιτέρον διαμέρισμα προεδρείου, εὐπρεπέστατα διακοσμηθέν, κατεσκευάσθη ἐξώστης ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τῆς αἰθούσης τῆς βιβλιοθήκης πρὸς εὔρυσιν τοῦ χώρου αὐτῆς καὶ διευκόλυνσιν τῆς ταξινομήσεως, ἣτις προέβη ἤδη πολὺ καὶ εὐρίσκεται εἰς τὴν συντέλεισιν αὐτῆς. Πλὴν τούτου ἐχρωματίσθη καταλλήλως ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ μεγάρου καὶ ἠὺρπερίσθη, ὡς καὶ ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριῶν τοῦ συμβουλίου καὶ ὁ διάδρομος ἄνω καὶ τὸ προεδρεῖον καὶ οἱ τοῖχοι τῆς καθόδου ἀπὸ τοῦ ἄνω ὀρόφου, ἀρθεισῶν τῶν μεγάλων καὶ ὠραίων φωτογραφικῶν εἰκόνων τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν μνημείων, αἵτινες καὶ ἐφθείροντο ἐκεῖ ἐκτεθειμέναι ὑπὸ τε τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ κονιορτοῦ. Καὶ ἐν γένει ἐλήφθη πᾶσα φροντίς, ἵνα τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάρου, μετὰ τῶν καθαρωθεισῶν καὶ βαφεισῶν θυρῶν, παρουσιάσῃται ἀξιοπρεπές.

Ἀκόμη δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν εἰς τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν καὶ τὸν κατάλληλον διακανονισμόν τοῦ προβολέως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ὡς καὶ τοῦ πετάσματος αὐτοῦ διὰ τὰς προβολὰς εἰκόνων, ὀφειλόμενον εἰς τὴν αὐτοπρόσωπον ἐργασίαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χόνδρου. Ὡς συμπλήρωσις δὲ ἐπῆλθεν ἡ ταξινομήσις σειρᾶς μεγίστης πλακῶν προβολῶν,

αἵτινες ἔκειντο φύρδην μίγδην. Ἦδη ἐταξινομήθησαν ἐν ἰδιαιτέροις κυτίοις καὶ ἐτάχθησαν ἐν θήκαις ἀλφαθητικῶς, κατηρτίσθη δὲ καὶ ὁ κατάλογος αὐτῶν εἰς φύλλα, ἵνα ἀντιγραφόμενος μονιμοποιηθῇ ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ.

Ταῦτα εἶνε, κύριοι Ἐταῖροι, τὰ πεπραγμένα, ἅτινα εὐχαρίστως ἀνακοινοῖ ὑμῖν τὸ Συμβούλιον ἐν πλήρει βεβαιότητι ὅτι ἐπέτελεσε πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν τῆς Ἐταιρείας καὶ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν αὐτῆς προορισμόν, ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ τὸ γεραρὸν ὄνομα.